

การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นิติษา ขวัญแก้ว*
กรรวี บุญชัย**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย เกณฑ์การประเมินจำนวน 15 รายการ ประกอบด้วย 1) ทักษะการวิ่งทางตรง 2) ทักษะวิ่งทางโค้ง 3) ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยันเท้า) 4) ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่) 5) ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”) 6) ทักษะการออกวิ่ง 7) ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย 8) ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด 9) ทักษะการกระโดด 10) ทักษะการลอยตัว 11) ทักษะการลงสู่พื้น 12) ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม 13) ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม 14) ทักษะการทุ่ม และ 15) ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องตามวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.82-1.00 และผู้วิจัยได้หาความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการประเมิน 2 ครั้ง (test-retest) โดยเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน นำผลของการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ด้วยการบันทึกภาพ การปฏิบัติแต่ละทักษะ มาหาค่าความเชื่อถือได้ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson-product moment correlation coefficient) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง 0.61-0.89

ผลการวิจัย พบว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 15 รายการ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ถึงดี

สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำสำคัญ: ทักษะกรีฑาลู่และลาน, เกณฑ์การประเมิน, ความเที่ยงตรง, ความเชื่อถือได้, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

*นิสิตปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

**รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

ติดต่อผู้นิพนธ์: นิติษา ขวัญแก้ว

E-mail.: inglovemai@gmail.com

มือถือ 082-5078293

รับบทความ 2 มิถุนายน 2564

แก้ไขบทความ 25 กรกฎาคม 2564

ตอบรับ 28 กรกฎาคม 2564

Construction of Scoring Rubric of Track and Field Skills for Mathayomsuksa 2 Students

Nitisa Kwankeaw*

Komrawee Boonchai**

Abstract

The purpose of this study was to construct scoring rubric of track and field skills for Mathayomsuksa 2 students of Kanlayaneesithammarat School, Nakhon Si Thammarat province. The scoring rubric of track and field skills were constructed by the researcher consisting of 15 items as follows: 1) Direct running skill, 2) Curve running skill, 3) Starting skill (foot alignment), 4) Starting skill (entry), 5) Starting skill (preparing to run), 6) Start skill, 7) Running through the finish line skill, 8) Running before jumping, 9) Jumping skill, 10) Floating skill, 11) Grounding skill, 12) Standing skill, 13) Body posture before throwing skill, 14) Throwing skill, and 15) Balance after throwing skill. The content validity was judged by 3 experts according to the Rovinelli and Hambleton method with IOC of 0.82–1.00. Test-retest method, using video record for retest, was used to determine reliability coefficients by 32 students within one week interval. They were found that the reliability coefficients were between 0.61–0.89

The results indicated that the scoring rubric of track and field skills possessed content validity, and the reliability coefficients were acceptable and good

It can be concluded that the scoring rubric of track and field 15 skills possessed a satisfactory application for Mathayomsuksa 2 students of Kanlayaneesithammarat School in Nakhon Si Thammarat province.

Keywords: track and field skill, scoring rubric, validity, reliability, Mathayomsuksa 2 students

---

*Masters Degree Faculty of Education, Thailand National Sports University. Krabi Campus

**Associate Prof Dr. Faculty of Education, Thailand National Sports University. Krabi Campus

Contract: Nitisa Kwankeaw

E-mail: inglovemai@gmail.com

Mobile: 082-5078293

Received June 2, 2021 ; revised July 25, 2021 ; accepted July 28, 2021

บทนำ

กรีฑาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับการพิจารณาให้มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆซึ่งความสำคัญของกรีฑานั้น ฟอง เกิดแก้ว และสวัสดิ์ทรัพย์จำนง (2524) ได้กล่าวไว้ว่า กรีฑาเป็นกีฬาหลักและเป็นพื้นฐานของกีฬาอื่นๆทุกชนิด ฉะนั้นจึงเป็นกีฬาที่จำเป็นจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กในวัยที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโต เพราะกรีฑาจะช่วยส่งเสริมในด้านความเจริญเติบโตตลอดจน การสร้างทักษะการเคลื่อนไหวแบบต่างๆและยังเป็นกิจกรรมที่จะช่วยสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สำหรับความหมายของกรีฑานั้น ชุมพล ปานเกตุ (2531) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กรีฑาคือกิจกรรมทางด้านร่างกายที่ประกอบด้วยกรกระทำที่เป็นไปอย่างธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ การวิ่ง การกระโดด การทุ่ม การขว้าง และการพุ่ง แบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กรีฑาประเภทลู่คือกรีฑาประเภทที่ต้องแข่งขันบนทางวิ่งและกรีฑาประเภทลาน คือกรีฑาประเภทที่ต้องแข่งขันบนพื้นที่ที่กำหนดนอกลู่วิ่ง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนที่สอดคล้องกับเหตุผลดังกล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนขึ้นอยู่กับหลักการพื้นฐานคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นขบวนการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาตามตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐานและติดตามผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติม ตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนใช้ข้อมูลที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แหล่งเพื่อให้ได้ผลประเมินที่สะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนโดยวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการเรียนการสอนโดยสังเกตพัฒนาการและความประพฤติและพฤติกรรมนักเรียน ในการร่วมกิจกรรมผู้สอนควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง เช่น การประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจากโครงการ การสังเกตโดยเพื่อน การสังเกตโดยครู การประเมินตนเอง โครงการกลุ่ม การประเมินจากแฟ้มงานสะสมงาน ควบคู่ไปกับการใช้แบบทดสอบแบบต่างๆ อย่าง

สมดุล ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้ข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นเรียน และการจบการศึกษาในระดับต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

กระบวนการศึกษาทางพลศึกษาและกีฬาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ ผู้เรียนมีการพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆกัน โดยใช้กิจกรรมทางกายและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วม และลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) และสอดคล้องกับ กรรวิ บุญชัย (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงพลศึกษาไว้ว่า

...พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการศึกษา
แขนงอื่นๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ
อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย
เป็นสื่อกลาง พลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาเยาวชนต้องเป็นบุคคล
ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและวัฒนธรรม
ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข...

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนในปัจจุบัน การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ครูผู้สอนได้สอนนั้นจะบรรลุตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด จะต้องอาศัยการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินให้ทราบว่า การเรียนการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และต้องวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย ผู้สอนต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้ครบทุกด้านโดยพิจารณาการประเมินจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ต้องเป็นไปเพื่อคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขคือผู้สอนต้องประเมินผลทั้งทางด้านร่างกาย (ทักษะพิสัยและสมรรถภาพพิสัย) ความรู้ (พุทธิพิสัย) จิตใจคุณธรรม จริยธรรม (เจตพิสัย) นอกจากนี้ผู้สอนยังพิจารณาจาก สาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อีกด้วย ซึ่งในการประเมินผู้สอนควรเลือกรูปแบบที่ใช้ในการประเมินผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลายซึ่งการประเมินทางเลือกและการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินสาขาวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ดังนั้น กระบวนการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพควรให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 และครอบคลุมสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนและให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จากการศึกษาของ ชาตรี สุขสำราญ (2555) เกี่ยวกับสถานภาพของพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของภาคกลางของประเทศไทย พรทิพา ตาลเหล็ก (2556) เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และณัฐวุฒิ สุขศรีงาม (2557) ในการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาภาคกลางของประเทศไทย พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักขององค์ประกอบที่นำมาตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษากำหนดคะแนนด้านทักษะมากกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ เครื่องมือที่นำมาใช้ยังไม่หลากหลาย การทดสอบสมรรถภาพทางกายและการพิจารณาองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน พ 4.1 ซึ่งเป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

ในการจัดการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้วิชากรีฑา ควรได้พิจารณาจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ข้อ 3: มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย ในการประเมินผลด้านทักษะของวิชากรีฑานั้นส่วนใหญ่ใช้การประเมินเชิงปริมาณ แนวทางการประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับจุดหมายดังกล่าวควรมีการประเมิน ทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ซึ่งการประเมินด้านคุณภาพส่วนใหญ่ใช้แบบประเมินค่า (rating scale) เพื่อให้การประเมินด้วยการสังเกตที่มีรายละเอียดหรือคำอธิบายประกอบมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น เครื่องมือที่มีรายละเอียดดังกล่าวคือ เกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางกรีฑาในประเทศไทยยังไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้มีการพัฒนาเกณฑ์การประเมินเกณฑ์ทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้การวัดและประเมินผลในรายวิชาดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรงความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจนและสามารถนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชที่เรียนวิชา พ22103 มาแล้ว จำนวน 64 คนเป็นนักเรียนชาย 32 คน และนักเรียนหญิง 32 คน โดยใช้ระดับคะแนนเป็นข้อกำหนด คือ 4 3 2 และ 1 คัดเลือกนักเรียนจำนวน 8 คนในแต่ละระดับคะแนนจัดนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 32 คนโดนกลุ่มแรกนำเครื่องมือไปทดลองใช้ และกลุ่มที่ 2 นำไปใช้ในการหาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 รายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. ทักษะการวิ่งระยะสั้นประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 7 รายการคือ
  - 1.1 ทักษะการวิ่งทางตรง
  - 1.2 ทักษะวิ่งทางโค้ง
  - 1.3 ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยืนเท้า)
  - 1.4 ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่)
  - 1.5 ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”)
  - 1.6 ทักษะการออกวิ่ง
  - 1.7 ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย
2. ทักษะการวิ่งกระโดดไกลประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 4 รายการ คือ
  - 2.1 ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด
  - 2.2 ทักษะการกระโดด
  - 2.3 ทักษะการลอยตัว
  - 2.4 ทักษะการลงสู่พื้น
3. ทักษะการทุ่มน้ำหนักประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 4 รายการ คือ
  - 3.1 ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม
  - 3.2 ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม
  - 3.3 ทักษะการทุ่ม
  - 3.4 ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน จำนวน 15 รายการ คือ ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะวิ่งทางโค้ง ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยันเท้า) ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่) ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”) ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด ทักษะการกระโดด ทักษะการลอยตัว ทักษะการลงสู่พื้น ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม ทักษะการทุ่ม ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม โดยวิธีการของ Rovinelli and Hambleton โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

2. หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานจำนวน 15 รายการ จากการประเมินครั้งที่ 1 และประเมินครั้งที่ 2 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’s product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. ทักษะการวิ่งทางตรง	0.86
2. ทักษะการวิ่งทางโค้ง	1.00
3. ทักษะการการตั้งต้น (การจัดที่ยันเท้า)	1.00
4. ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่)	1.00
5. ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”)	1.00
6. ทักษะการการออกวิ่ง	0.90
7. ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย	1.00
8. ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด	0.82
9. ทักษะการกระโดด	0.91
10. ทักษะการลอยตัว	0.82
11. ทักษะการลงสู่พื้น	0.86
12. ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม	0.86
13. ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม	0.86
14. ทักษะการทุ่ม	0.86
15. ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม	0.86

จากตารางที่ 1 พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช ทั้ง 15 รายการ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้

1. ทักษะการวิ่งระยะสั้น ประกอบด้วย ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะวิ่งทางโค้ง ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยันเท้า) ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่) ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”) ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.86, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 0.90 และ 1.00 ตามลำดับ

2. ทักษะการวิ่งกระโดดไกล ประกอบด้วย ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด ทักษะการกระโดด ทักษะการลอยตัว ทักษะการลงสู่พื้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.82, 0.91, 0.82 และ 0.86 ตามลำดับ

3. ทักษะการทุ่มน้ำหนัก ประกอบด้วย ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม ทักษะการทุ่ม ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.86, 0.86, 0.86 และ 0.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อใจได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน

รายการประเมิน	ค่าความเชื่อใจได้	การแปลผล
1. ทักษะการวิ่งทางตรง	0.76	ปานกลาง
2. ทักษะการวิ่งทางโค้ง	0.64	ปานกลาง
3. ทักษะการการตั้งต้น (การจัดที่ยันเท้า)	0.67	ปานกลาง
4. ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่)	0.89	ดี
5. ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่ง ในจังหวะ “ระวัง”)	0.83	ดี
6. ทักษะการการออกวิ่ง	0.76	ปานกลาง
7. ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย	0.79	ปานกลาง
8. ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด	0.84	ดี
9. ทักษะการกระโดด	0.68	ปานกลาง
10. ทักษะการลอยตัว	0.86	ดี
11. ทักษะการลงสู่พื้น	0.79	ปานกลาง
12. ทักษะทำยืนเตรียมทุ่ม	0.89	ดี
13. ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม	0.61	ปานกลาง
14. ทักษะการทุ่ม	0.67	ปานกลาง
15. ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช ทั้ง 15 รายการ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้

1. ทักษะการวิ่งระยะสั้น ประกอบด้วย ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะวิ่งทางโค้ง ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยืนเท้า) ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่) ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”) ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.76, 0.64, 0.67, 0.89, 0.84, 0.76 และ 0.79 ตามลำดับ

2. ทักษะการวิ่งกระโดดไกล ประกอบด้วย ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด ทักษะการกระโดด ทักษะการลอยตัว ทักษะการลงสู่พื้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.84, 0.68, 0.86 และ 0.79 ตามลำดับ

3. ทักษะการทุ่มน้ำหนัก ประกอบด้วย ทักษะท่ายืนเตรียมทุ่ม ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม ทักษะการทุ่ม ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.89, 0.61, 0.67 และ 0.79 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานจำนวน 15 รายการมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานจำนวน 15 รายการมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ถึงดี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 รายการ ได้แก่ ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะวิ่งทางโค้ง ทักษะการตั้งต้น (การจัดที่ยืนเท้า) ทักษะการตั้งต้น (การเข้าที่) ทักษะการตั้งต้น (การเตรียมตัวออกวิ่งในจังหวะ “ระวัง”) ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย ทักษะการวิ่งก่อนกระโดด ทักษะการกระโดด ทักษะการลอยตัว ทักษะการลงสู่พื้น ทักษะท่ายืนเตรียมทุ่ม ทักษะท่าทางของลำตัวก่อนทุ่ม ทักษะการทุ่ม ทักษะการทรงตัวหลังการทุ่ม สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานโดยวิธีการของ Rovinelli and Hambleton ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาแล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานกับจุดประสงค์พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 รายการมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.86, 1.00, 1.00, 1.00, 1.00, 0.90, 1.00, 0.82, 0.91, 0.92, 0.86, 0.86, 0.86, 0.86 และ 0.86 ตามลำดับ เมื่อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามดั่งที่บุญชม ศรีสะอาด (2554) ได้กล่าวว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์การประเมินกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ว่า เมื่อค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง และ วิริยา บุญชัย (2529) ได้กล่าวถึงความเที่ยงตรงไว้ว่า ความถูกต้องของข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง ก็จะวัดผู้รับการ

ทดสอบว่ามีความรู้ในวิชาดังกล่าวจริงหรือไม่ รู้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งบุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ที่ให้ความหมายของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้วัดเนื้อหาได้ครบถ้วนตามขอบเขตที่กำหนดไว้ การพิจารณาว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเล็กน้อยเพียงไร พิจารณาจากเครื่องมือว่าครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดครบ

2. การหาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) กับกลุ่มที่เข้ารับการประเมินกลุ่มเดียวกัน และเว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ พบว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน จำนวน 15 รายการ มีค่าเท่ากับ 0.76, 0.64, 0.67, 0.89, 0.83, 0.76, 0.79, 0.84, 0.68, 0.86, 0.79, 0.89, 0.61, 0.67 และ 0.79 ตามลำดับ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานการประเมินสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall et al. (1980 อ้างใน กรรวิ บุญชัย และคณะ, 2559) จากความเชื่อถือได้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน เป็นเกณฑ์การประเมินที่มีความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึงดี เนื่องจากได้ทำการประเมินทักษะกรีฑาลู่และลาน 2 ครั้ง โดยนำผลของการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ด้วยการใช้วิดีโอบันทึกภาพ โดยเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ คะแนนที่ได้ มีค่าใกล้เคียงกัน ดังที่ กรรวิ บุญชัย (2555) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อถือได้ไว้ว่า ความเชื่อถือได้ เป็นความคงที่ของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้ จะให้ผลคะแนนได้อย่างคงที่และแม่นยำเหมือนกัน การวัดที่มีความเชื่อถือได้สามารถที่จะทำซ้ำด้วยการได้ผลเหมือนเดิม คะแนนมีความคงที่ แม้จะทำการทดสอบกี่ครั้งก็ให้ผลเหมือนกัน และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้ให้ความหมายของความเชื่อถือได้ว่าความเชื่อถือได้เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดได้สม่ำเสมอคงเส้นคงวา วัดกี่ครั้งก็ได้ผลเหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกับของเดิมมาก

สรุปได้ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 รายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการประเมินนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราชได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในการถ่ายทำวีดิทัศน์เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทั้งนี้ เพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนและใกล้เคียงกับการทดสอบจริงมากที่สุด
2. ในการถ่ายทำวีดิทัศน์เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ ควรมีการติดตั้งกล้องสำรองเพื่อใช้ในการถ่ายทำอย่างน้อย 2 ตัว ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกรีฑาลู่และลานสำหรับนักเรียนระดับอื่นๆเช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา เป็นต้น
2. ควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะกีฬาชนิดอื่น เพื่อยกระดับมาตรฐานการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของโรงเรียนและการศึกษาของไทยในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรวิ บุญชัย. (2555). *การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรรวิ บุญชัย; วิชาญ มะวิญธรร; และ บุญเลิศ อุทยานิก. (2559). *เอกสารการสอนสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาตรี สุขสำราญ. (2555). สถานภาพของพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของภาคกลางในประเทศไทย. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันทนาการ*, 38(1), 38-54.
- ชุมพล ปานเกตุ. (2531). *ผู้ฝึกสอนกรีฑาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐวุฒิ สุขศรีงาม. (2557). สภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาภาคกลางของประเทศไทย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ*, 41(1), 30-47.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). เกณฑ์การประเมิน (Rubric Assessment). *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 15(2), 75-83.
- พรทิพา ตาลเหล็ก. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพฯ. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ*, 40(1), 30-47.
- ฟอง เกิดแก้ว และ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์. (2524). *กรีฑา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญาหลักการวิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.